

Левски (Р) отказва да играе финала за Ц. Купа

заради пари и мача не се състоя. Поведението на русенци е неокачествимо, но последствията сж и отъ досегашнитѣ приоми на БНСФ

Вчерашната дата — 3 октомври — е най-голѣми празникъ за българитѣ. На този празникъ и спортиститѣ изразяватъ своята връзка съ Върховния покровителъ на спорта въ България — Негово Величество Царя. Не е никакъ случайно, че отъ 1925 година до сега непрекъснато финала за сѣжпий Царски трофей се произвежда все на паметната дата 3 октомври — Юдишнината отъ възшествието на Негово Величество на престола на славнитѣ български царе.

Вчера, обаче, най-голѣмото спортно тържество у насъ бѣ помрачено. И то по такъвъ начинъ, който нѣма прецедентъ въ макаръ и кратката история на българския спортъ; единиятъ тимъ — сп. кл. Левски — Русе, не се яви на терена. Съ това той нанесе непоправима рана и върху името на спорта, въ който основата е благородното съревнование, и най-вече, върху символа, който олицетворява подарената отъ Негово Величество купа.

Русенци не могатъ съ нищо да се извинятъ за тази тѣхна неокачествима постѣпка. И тѣхниятъ непростимъ грѣхъ е, че това е третото имъ по редъ, а по размѣри най-голѣмо провинение. Така, следъ свършване на финала въ 1937 год. съ соф. Левски, недоволни отъ ръководството на състезанието, тѣ напустнаха терена въ момента, когато представителятъ на Двореца влизаше да поздрави тимоветѣ и да поднесе купата на победителя. Следната година тѣ напустнаха състезанието преди края му, пакъ поради недоволство отъ рефера. Вчера направиха това, което никой не е предполагалъ: отказаха дори да започнатъ финалната среща за Царската купа. . .

Но — когато става речъ за неокачествимата постѣпка на неявилія се

на терена финалистъ, не бива да се отmine току така и грѣшката на БНСФ, респек. футб. съюзъ, чиито ръководители трѣбваше да сторятъ всичко възможно, дори да престѣпятъ и повеленията на правилницитѣ по отношение исканията на русенци, да произведатъ финала и пакъ да налагатъ санкциитѣ, които сега сигурно не ще закѣснѣятъ... Грѣшката може да се търси и въ друго направление — че въ еминалото сж били правени „изключения“ и че вчерашното поведение на рус. Левски бѣ последиствие на отстѣпкитѣ отъ други години...

Финалътъ не се състоя!

А финалъ — особено за Царската купа — трѣбва да има!

Ако русенскиятъ Левски още днесъ получи съответното наказание за вчерашната постѣпка, и ако неговото наказание бжде и по поводъ на финансовата неустойка срещу Спортклубъ—Пловдивъ, въ такъвъ случай на пловдивци поне не би могло да се отнеме правото да претендиратъ като втори финалисти въ крайната борба за царската купа.

Финалъ трѣбва да има!

Царскиятъ даръ стои по-високо отъ всичко! Борбата за него не може да се присжжда съ служебни резултати. Купата трѣбва да се присвоява съ състезание и съ благородна борба!

(Следв ав ъколона „Футболъ“)